

MOTERŲ DIRVĀ

1961 m. kovo mėn.

March

No. 3

A.L.R.K. MOTERŲ SAJUNGOS
ORGANAS

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American - Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help

Editorial and Business Address: 205 Luelde St., So. Bend 14, Ind

TURINYS — CONTENTS

Didžiosios Pergalės Šventė — <i>Kun. Juo-</i> <i>zas Prunskis</i>	3
Legendos Apie Šv. Kazimierą	5
ALRK Federacijos Atsišaukimas	6
Tikroji Gražuolė — <i>Ona Algminienė</i>	8
Seimui Artėjant	10
Stipendijų Teikimo Informacijos	11
Kuopų ir Apskričių Veikla	12
An Easter Long Ago — <i>Antonia M.</i> <i>Wackell</i>	19
Member to Exhibit Paintings in "One- Man" Show	23

REDAKTORE - EDITOR:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend 14, Ind.

"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."
Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose
reikaluose rašykite redaktorei.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C.
Women's Alliance. Subscription yearly U. S. — \$2.50
Foreign — \$3.00. Single copy — 25 cents.

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA

1960 - 1961 M.

DVASIOS VADAS

Prel. P. M. Juras
94 Bradford St.
Lawrence, Mass.

PIRMININKE

Marija Kasevičienė
16856 Littlefield
Detroit 35, Mich.

I VICE-PIRMININKE

Natalie Satunas
6519 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

II VICE-PIRMININKE

Marcelė Watkins
110 Barnard Road
Worcester 5, Mass.

RASTININKE

Victoria Leone
7155 S. Hermitage Ave.
Chicago 36, Ill.
HEmlock 4-6965

IŽDININKE

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBEJOS

Mary Druktenis
1609 S. 50th Ave.
Cicero 50, Ill.

Mary Genis
1611 S. 49th Ct.
Cicero 50, Ill.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

Dr. S. Bičis
3148 W. 63rd. St.
Chicago 29, Ill.

DIDŽIOSIOS PERGALĖS ŠVENTĖ

Kun. Juozas Prunskis

Didysis gydytojas, anestetikų išradėjas James Simpson turėjo gilių pergyvenimą, kada mirė jo vyresnysis sūnus. Ant kapo jisai pastatė puošnų stulpą — obeliską, besitęsiantį į dangų. Jame išrašė tuos giliai prasmingus žodžius:

— Ir vis dėlto aš tebeesu gyvas.

Ir viršum tų žodžių pavaizdavo plazdančią peteliškę. Ji juk primena prisikėlimą. Tūnojusi lyg negyva lėliukės vystykluose, atėjus dienai peteliškė iš jų išsiplečia plasnodama margaspalviais sparnais naujam gyvenimui.

Bepasmis būtų to didžiojo mediko toksai pastatytas paminklas sūnui, jeigu pats Kristus nebūtų prisikėlęs. Jei pats Viešpats mirties nebūtų pergalėjęs, kas gi kitas įstengtų tai padaryti.

Velykos yra didžiosios pergalės šventė. Nėra žmogui baisesnio ir labiau neišvengiamo dalyko, kaip mirtis, ir tik Prisikėlęs Kristus besibaiminančiam žmogui atneša nepamainomą paguodą, kad mirtis pergalėta, kad ateis prisikėlimas ir amžinas gyvenimas. Štai dėlko Ve-

lykos yra tokio didelio džiaugsmo šventė.

Nugalėtoji baimė —

Kitados buvo pasklidęs gandas, kad vienuose namuose vaidenasi. Šeimos tėvas panoro tas baimes išvaikyti, ir pratarė, kad tam prieta-ringumui norėdamas padaryti galą, jisai vienai vienas miegos tame vaiduoklių kambaryje. Taip jis ir padarė, ir kai sekantį rytą su smalsumu visi laukė išgirsti, ką jis patyrė, tėvas šypsodamasis išėjo tardamas:

— Argi aš jums nesakiau. Nereikia nieko bijoti. Vaiduoklių nėra.

Viešpats Jėzus po mirties trejetą parų išbuvo karste ir iš jo išėjo gyvas prisikėlęs, lyg anas tėvas — atimdamas mums baiminimąsi karstu, į mirties šurpu dvelkiantį karstą įnešdamas prisikėlimo viltį ir šviesą.

Vieno kapo istorija

Hanoverio kapinėse yra ypatingas kapas — moters, kuri netikėjo į prisikėlimą. Savo testamentu ji patvarkė jos kapą padaryti taip

stiprų ir nepajudinamą, jog, nors ir būtų prisikėlimas, kad jos ramybė žemėje nebūtų sudrumsta ir ji liktų nepajudinama. Netgi ant jos paminklinių akmenų buvo liepta iškalėti parašas:

— Šio laidojimo vieta niekada neturi būti atidaryta.

Tačiau pasitaikė, kad po tais jos paminkliniais akmenimis buvo patekusi maža medžio sėkla. Ji pradėjo augti, tiestis į šviesą, jos šaknys ėmė storėti ir pamažu judinti tuos netikintuos paminklinius akmenis. Neįtikėtina, bet per dešimts metų stipriai bekerojančios medžio šaknys sutraukė kapą juosusius ratežius. Mažoji sėklelė tapo dideliu medžiu, ir kapo akmenys buvo nustumti į šalį.

Kaifas ir kiti Kristaus mirties troškusieji manė, kad su Juo jau viskas bus pabaigta. O taip nebuvo. Dievas, kuris sėklelei davė jėgą, kuria ji įstengia akmenis pajudinti, davė dar didesnę jėgą savo Sūnui — trečią dieną prisikelti iš numirusių, ir drauge duoda ir mums viltis prisikelti amžių pabaigoje.

Pirmieji krikščionys

Pirmieji krikščionys kapines vadino „cemeteryum“. Tas graikiškas žodis reiškia vietą, kur miegama. Iš Kristaus prisikėlimo jie buvo išmokę, kad numirusieji tik laikinai užmiega; ateis laikas, kada jie prisikels kitam gyvenimui, kaip Kristus prisikėlė. Štai dėl ko džiaugsmingai visur skamba Velykų aleliuja.

Kad tačiau tas prisikėlimas įvyktų amžinam džiaugsmui, kiekvienas krikščionis turi saugotis ir nevaikščioti kaip dvasios numirėlis su mirtinos nuodėmės karstu širdyje. Mū-

sų prisikėlimas po mirties amžinam gyvenimui tik tada neš laimę, kada mes gyvi būdami prisikelsime iš nuodėmių.

Velykų fronte

Baigiantis II Pasauliniam karui per 1945 metų Velykas sąjungininkai ir vokiečiai Italijos fronte vienoje vietoje tebuvo tik už keletos šimtų jardų nuo kits kito. Sąjungininkų apkasuose Velykų proga buvo pastatytas altorius, kurį pamatę vokiečiai nustojo šaudyti. Pradėtos Velykų pamaldos ir garsintuvai jas nešė į vokiečių pusę. Kariuomenės kapelionas — Rieboth iš Sewarda, Nebr. perskaitė evangeliją angliškai ir vokiškai, o kitas kapelionas — Crowley — iš Syrakūzų, N. Y. savo velykiniame pamoksle pratarė:

— Laimingų Velykų ! Kaip amerikiečių kapelionas aš sveikinu tikinčiuosius, katalikus ir protestantus, vokiečių armijoje. Mums Viešpats paliko pamoką mylėti visus žmones, net savo priešus. Šiandien yra Velykų diena. Kristaus triumfo diena. Kristus mirė ir prisikėlė dėl visų žmonių, kaip dėl amerikiečių, taip dėl vokiečių. Ir dėl to savo karių vardu aš ir jums linkiu linksmų Velykų. —

Taigi, net karo sužvėrėjime Velykos įstengia įnešti šviesių žmoniškumo ir dieviškumo prošvaisčių. Tebūnie tai akstinas ir mums prisikelti iš neapykantos savo tariamiems priešams, jeigu jų būtų, ir Prisikėlimo šventėje jausti šviesų broliškumą, o ypač meilę Prisikėlusiam ir prisikėlimą nešančiam.

(Kristaus Karaliaus Laivas)

LEGENDOS APIE ŠV. KAZIMIERĄ

Šv. Kazimieras, įaugęs į mūsų tautos gyvenimą, buvo apipintas legendomis, Kai kurios iš jų sukasi apie Vilnių.

Pasakojama, kai šv. Kazimieras eidavęs melstis prie katedros durų naktį, tai jį lydėjęs tarnas šaldavo. Šv. Kazimieras liepęs jam stoti į jo pėdas. Tarnui tuoj pasidarę šilta, jis net užmigęs ir nebejautęs, kiek ilgai karalaitis meldėsis.

Visoje Lietuvoje buvo pasklidusi legenda apie užburta karalaičio kariuomenę. Legendoje pasakojama, kad šventasis Kazimieras dideliems priešams siaučiant, su visa kariuomene pasislėpęs giliuose žemės urvuose. Vieni sakę, kad toji kariuomenė buvusi po Vilniumi, kiti tvirtinę, kad po Gardinu ar Kaunu; tose vietose, kur karalaitis lankęsis ir jas pamėgęs.

Toji kariuomenė kas šimtas metų Velykų rytą iškylanti iš po žemių, išsibudinanti iš miego ir lekianti baltais žirgais, švytėdama sidabro šarvais, naujais kalavijais. Kariuomenę vedąs šventasis Kazimieras su balta lelija rankoje. Ap-

joję žemę, vėl jie grįžta į savo urvus ir pasislepia gilumoje, laukdami sunkesnių laikų. Šv. Kazimieras esąs pažadėjęs, kai Lietuvą užpulsiانčios pačios sunkiausios dienos, tada jis su savo kariuomene išeisias į mūsų ir užkariausias visą pasaulį.

Daug legendų yra supinta su Lietuvos kariuomene. Kaimynų kronikose yra minimi jo stebuklingi pasirodymai prieš švedus, o ypač prieš rusus.

Tarp tų legendų vienas yra istorinis faktas, Bažnyčios atstovų tyrinėtas po trijų tik metų ir pripažintas tikru. Šv. Kazimieras pasirodęs 1518 metais prie Polocko. Tai buvo lietuvių rusų karas. Rusai brovėsi gilyn į Lietuvą ir, paėmę nemaža lietuvių nelaisvėn, buvo sustoję vienoje Dauguvos pusėje. Kitoje upės pusėje buvo lietuviai, kurie vargo ir meldės. Jie negalėjo pereiti upės. Tada ant balto žirgo žėrinčiais drabužiais pasirodė jaunikaitis ir parodė lietuviams brastą per upę. Padėjęs kariuomenei pereiti, padėjo ir priešą nugalėti. (Darb.)

Mūsų Išganytojo prisikėlimo iš mirusių šventės proga sveikiname mielas nares ir mūsų organo bendradarbes-ius.

Prisikėlęs Išganytojas telaimina Jus ir Jūsų darbus!

ALRK Moterų Sąjungos Centro
Valdyba ir Redaktorė

ALRK FEDERACIJOS ATSIŠAUKIMAS

Artėjant Vasario 16 ir šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo, šventėms, ALR Katalikų Federacijos Valdyba, norėdama šio krašto ir viso laisvojo pasaulio lietuviams priminti ir paprašyti ta proga atkreipti ypatingą dėmesį į tikėjimo ir tikinčiųjų persekiojimą Lietuvoje, išsiuntė savo padaliniais ir viešosioms lietuvių institucijoms sekančias informacijas:

Pereitą savaitę iš Romos gauta žinia, kad Vilniuje suimtas ir Vladimiro kalėjime, netoli Maskvos, uždarytas vyskupas JULIJONAS STEPONAVIČIUS, Vilniaus ir Panevėžio vyskupijų apaštališkasis administratorius. Paskutiniu metu komunistinė spauda jį kaltino, kad išleidęs slapta kunigams aplinkraštį, ragindamas vaikus mokyti katechizmo ir teikė sutvirtinimo sakramentą. Spauldoje neskelbė, bet labiausiai pakaltino už tai, kad atsisakė šventinti į kunigus keturis klierikus, kuriuos "kulto reikals" komisaras J. Rugienius buvo rekomendavęs. Vysk. J. Steponavičius dar paliepė juos pašalinti iš seminarijos. Valdžia paliko juos ir toliau seminarijoje, nors mokslus jau baigę. Kiti Lietuvos vyskupai, į kuriuos jie kreipėsi, taip pat atsisakė šventinti.

ŠVENTASIS KAZIMIERAS savo dangiška globa stiprino visais laikais lietuvių tautą. Savo meilę šventajam ji paliudija Vilniaus mieste jo garbei pastatyta katedra ir įrengta puošnia koplyčia (šiandien ta šventovė bolševikų išniekinta). Bolševikai šventojo palaikus

perkėlė į šv. Petro ir Povilo bažnyčią Antakalnyje. Nedavė ramybės šventajam Lietuvos Globėjui, atėmė laisvę ir jo palaikų saugotojui Vilniaus vyskupui.

JAV ir viso pasaulio lietuviai prašomi:

1. Vasario 16 minėjimuose siūlyti priimti protesto rezoliucijas prieš katalikų tikėjimo Lietuvoje persekiojimą, vyskupo J. Steponavičiaus, kunigų ir tikinčiųjų kalinimą.

2. Minint šv. Kazimiero šventę (kovo 4) pagausinti maldas, prašant globos ir sutrumpinti kančias Lietuvos dvasiškijai ir tikintiesiems; susitarus su parapijų klebonais, ruošti šventas valandas bei novenas ta intencija.

3. Kelti spauldoje protestus prieš religijos persekiojimą Lietuvoje. Lietuvos katalikams daroma didžiausia skriauda tuo metu, kai Maskva siūlo šio krašto naujai administracijai taikius santykius.

4. Jei Vasario 16 minėjimuose nebūtų suskubta to padaryti, organizacijų vadovybės prašomos sukviesti specialius protesto mitingus ir priimti atitinkamas rezoliucijas.

5. Priimtas rezoliucijas siųsti šio krašto prezidentui John F. Kennedy, valstybės sekretoriui D. Rusk, JAV ambasadoriui prie Jungtinių Tautų A. Stevensonui, valstybių gubernatoriams, senatoriams bei kongresmanams.

Laisvojo pasaulio lietuviai visais galimais būdais turi protestuoti prieš lietuvių tautos kankinimą ir

atidaryti pasauliui bolševikų melą,
esą jie garantuoja tikėjimo ir sąži-
nės laisvę.

ALRK Federacijos Valdyba nuo-
širdžiai tiki, kad visų laisvojo pa-
saulio lietuvių vieningas, viešas ir
drąsus šiais klausimais pasisaky-
mas palengvins Lietuvos katalikų
kančias.

Su geriausiais linkėjimais

Prel. Pr. Juras,
Dvasios Vadas

Antanas Masionis
Pirmininkas

Kun. Vikt. Dabušis
Sekretorius

ŠV. KAZIMIERAS AMERIKOJE

Pati pirmoji lietuvių bažnyčią,
pastatyta Amerikoje, buvo skirta
šv. Kazimiero garbei Shenandoah,
Pa. Ji dar buvo mišri — lietuvių
ir lenkų. Vėliau lenkai atėmė iš
lietuvių. Vėliau Amerikoje lietuviai
pastatė apie 20 šv. Kazimiero baž-
nyčių.

Nuo seno lietuviškose parapijo-
se veikė šv. Kazimiero vardo drau-
gija, kuri telkė žmones visuomeni-
niam bei kultūriniam darbui, socia-
linei apsaugai. Šios draugijos tink-
las buvo labai platus.

1907 m. įkurta pirmoji lietuvių
čių seserų kongregacija šv. Kazi-
miero vardu. Tai seserys Kazimie-
rietės.

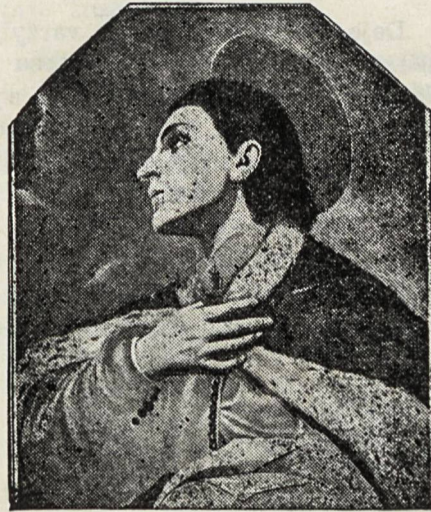
KURI KUOPA
LAIMĖS DAUGIAUSIA
NAUJŲ NARIŲ?

M A L D A ŠVENTAJAM KAZIMIERUI

*Kazimierai,
Šventasis Globėjau,
Tiesos ir teisybės gynėjau,
Globojęs tėvų pakartotinai žemę,
Apgink ją, nes potvyniai semia:
Lelijos be grožės,
Nuvyto tėvynėje rožės,
Jaunųjų mintis verstinai*

surakinta —

*Lietuviai ne duona, o ašaromis
minta;*

*Našlaičiai,
Nelaimės mus siaučia,
Didžiūnai vargšų neužjaučia;
Tavęs, mus Globėjau, su
ašaroms*

*Tėvynę gelbėti prašome,
Kad laisvės d'ena,
Kaip maistas gyvent būtina,
Už laisvę, tikėjamą, gerovę
atgautą*

*Sujungtų giedoti dėkingąją
tautą;*

*Kazimierai,
Mūsų Globėjau,
Tavyj visą viltį sudėjau!
K. Bitikas*

TIKROJI GRAŽUOLĖ

ONA ALGMINIENĖ

Kažkas yra pasakęs, jog tikroji gražuolė yra ta, kuri nežino, kad ji yra gražuolė. Kaip daug tiesos yra tame pasakyme, greitai gali suvokti tas, kas pažįsta natūralumo vertę. Natūralumas, sujungtas su būdingu tikrajam moteriškumui kuklumu, suteikia jaunystės grožiui nenugalimą žavumą.

Deja, turinčios progos varžytis dėl grožio karalienės titulo arba ir šiaip visur kreipiančios į save vyrų dėmesį bei iš mažens išlepintos pagyrų, gražios mergaitės pasikelia į puikybę, kuri labai temdo grožio patrauklumą.

Užtenka tik tuščiai mergaitei pajusti kieno nors žvilgsnį ir ji, neabejodama esanti patraukli ir no-

rėdama galutinai sužavėti ją stebintį asmenį, ima žaisti savo veidu, tai primerkdama, tai išplėsdama akis arba trukčiodama nosies šnerves, o jei kalbasi su kuo nors, tai užsivertus nusikvatoja, kaip kuriai atrodo geriausiai pritinka, išstudijavus tuos gestus ir veido mimiką prieš veidrodį. Ir ji tai daro, vis nuduodama, kad visai nemato, jog yra stebima. Kiekvienam patinka natūralus veido linksmumas, išplaukęs iš jaunystės džiaugsmo, bet dirbtinumas atstumia. Gaila, kad to nesupranta daugelis mergaičių ir moterų, kurios nenustoja pozavusios, norėdamos į save atkreipti kitų dėmesį.

Mūsų liaudies patarlė sako, kad gražus yra tas, kas patinka. Todėl kiekviena lietuvaitė, nesvarbu kaip atrodytų jos veidas, visuomet augino rūtas, pynė vainikus ir dainavo, nenustodama vilties, kad kada nors kam nors patiksianti. Dažnai tenka išgirsti pasakymą: "Toks gražus vyras, o vedė tokią negražią mergaitę". Tačiau čia reikėtų prisiminti to Lietuvos žydėlio atsakymą kaimiečiui, sakančiam, kad jo žmona esanti negraži: "Ui, tu įsidėk mano akis, tai pamatysi, kokia ji graži!" Grožis dažnai yra skonio dalykas, ir tikras grožis ne visuomet pareina nuo kūno sudėties, bet daugiausia nuo sielos grožio. Jeigu kitam patinka mergaitės charakteris ir jos elgesys, tai ji jam ir yra graži. Niekad nereikia pamiršti, kad spinduliavimas gromis būdo savybėmis ir sveiku protu

teikia žavią harmoniją net ir ne-
taisyklingiems veido bruožams.

Būsimajai motinai — auklėtojai
ir namų židinio saugotojai bei tau-
tinio susipratimo ugdytojai vien
kūno linijų neužtenka. Ji atliks sa-
vo svarbias pareigas tik tada, kai
bus pilnai išvysčiusi savo moteriš-
kuosius privalumus, kai mokės
mylėti, pasiaukoti ir, kur reikia,
nusileisti. Šios ypatybės mergaitė-
je, jeigu ji nėra klaidingo auklėjimo
gadinama, bręsta jau nuo lėlės
vystymo amžiaus. Tokia moteris
bepavydės kitoms savo draugėms,
nes ji nesijaus už jas menkesnė ar
turinti mažiau gerų moteriškų sa-
vybių. Ji dalyvaus visuomeninėje
ir karitatyvinėje veikloje ne dėl
garbės, bet iš pasišventimo artimo
gerovei. Tik tokias veikėjas paste-
bi ir įvertina rimti ir giliai mąstą
žmonės, nors jos ir nebuvo pratu-
sios girdėti esančios žavios ir gra-
žios.

Minios pataikavimu išlepinta
gražuolė vargu bepajėgs nešti ge-
ros žmonos ir motinos nelengvą
naštą. Į vyrą ji žiūrės ne kaip į gy-
venimo draugą, reikalingą supra-
timo, paslaugumo, o kai kada ir
užuojautos, bet kaip į nuolatinį jos
garbinimo ir jos užgaidų pildymo
pastumdėlį. Nereikia manyti, kad
tokių moterų pasitaiko tik scenos
žvaigždžių pasaulyje — jų netrūks-
ta ir kasdieniniame gyvenime.

Teisingai yra sakoma, kad Die-
vas vienam žmogui duoda daugiau
grožio, gal kartais mažiau jam
duoda proto ar kitų gerų savybių.
Pasižiūrėjus į žmonių gyvenimą,
vis dėlto atrodo, kad čia yra daug
tiesos. Jaunuolis, susižavėjęs mer-
gaitės grožiu ir apsvaigęs jos iš-
ore, net arčiau jos nepažinęs, deda

visas pastangas gauti ją už žmo-
ną. Kaip paprastai, tokiais atve-
jais prikalbama daug gražių žodžių
ir žadama mylimajai aukso kalnai.
Bet gyvenimo realybė ne visada
leidžia visus pažadus ištesėti. Tad
jeigu žmonelė nėra apdovanota
sveiku protu, o tik papratusi, kad
visos jos užgaidos būtų pildomos,
ima vyrui priekaištauti. Iš to daž-
nai kyla visoki isteriški barniai ir
nesantaikos. Vyras, apsvylęs savo
pasirinkimu, pradeda ja nesidomė-
ti, o ji galvoja, kad jis susižavėjo
kitomis. Ne vieną šeimą tai priveda
prie tragedijų.

Kitų pataikavimais neišlepinta,
bet mokanti susivaldyti ir pasiau-
koti moteris ir paklydusį vyrą su-
geba atvesti į gerą kelią. Riksmas
ir barniai yra patys silpniausi mo-
ters ginklai, kuriais ji nieko ne-
laimi. Tikrasis moters ginklas yra
švelnumas ir pakanta (toleranci-
ja). Sulaikyti vyrą nuo klaidingų
žingsnių geriausiai jai pasiseka tik
moterišku švelnumu ir meiliu pra-
šymu, o ne griežtu įsakinėjimu ir
barimu. Jeigu moteris sugebės na-
muose suteikti vyrui šilimos, tai ir
didžiausias užsispyrėlis taps bent
pakenčiamu. Nereikia manyti, kad
savo švelnumu ir kantrumu dar
labiau ugdys vyro ydas. Anksčiau
ar vėliau vyras tą kantrumą paste-
bės ir jį įvertins.

Išorinis grožis ir gerieji dvasi-
niai privalumai, bėgant metams,
yra atvirkščiai proporcingi: kūno
grožis vis dyla ir nyksta, o sielos
grožis auga ir kilnėja. Todėl kiek-
viena šeimyninės laimės trokštan-
ti mergaitė turėtų daugiau rūpintis
ne kūno, o sielos grožiu.

(*"Laiškai Lietuviams"*)

SEIMUI ARTĖJANT

Šiomet Moterų Sąjungos Seimas įvyks rudenį spalį (Oct.) 12, 13, 14, 15 dienomis Nekalto Prasidėjimo Panelės Šv. parapijoje Čikagoje, 20 kp. priežiūroje. Laikas jau pagalvoti apie seimo įnešimus ir rezoliucijas. Prie to narės turi rūpintis Garbės Narių rekomendacijomis. Pereitas Seimas vienbalsiai nutarė, kad "VISI ĮNEŠIMAI IR VISOS REKOMENDACIJOS, PRIŠIŪSTI PAŽYMETAI DIENAI PASIBAIGUS, LIKS NETINKAMI IR NEBUS PRIIMTI". Tad prašome narių atsargiai daboti paskelbtas dienas, kad nebūtų jokių nesusipratimų bei keblumų.

- 1917 Juzefa Šefletaitė,
- 1918 Agota M. Sutkaičiūtė,
- 1920 Marijona Brenzaitė,
O. Kašetaitė,
- 1921 Ona Jankienė,
Marijona Vaičiūnienė,
- 1923 M. Jokubaitė,
- 1927 Sofija Sakalienė,
Monika Gurinskaitė,
- 1929 Marijona Čižauskienė,
- 1931 Ona Michaliečienė,
- 1937 Elzbieta Pauzarienė,
- 1939 Uršulė Daukantienė,
Pranciška Šatienė,
Teklė Mažeikienė,
Jadvyga Čepulienė,
Kotryna Sriubienė,
- 1941 Ona Sidabrienė,
Elena Verbela (Statkienė)
Marijona Paukštienė,
- 1945 Stanislava Subatienė,
- 1947 Veronika Liutkienė,
Frances Schevets,
Rozalija Mončiūnienė,
Viktorija Elijošienė,
Albina Poškienė,

Moterų Sąjungos Garbės Narės

Karts nuo karto yra malonu paskelbti mūsų organizacijos Garbės Narių vardus. Sąjungos seimas turi autoritetą bet kurią vertą ir nusipelnusią Sąjungos narę pakelti į Garbės Nares, kuri nenuilstamai darbavosi savo kuopoje ir už jos ribų Sąjungos, Lietuvių tautos ir šio krašto gerovei.

Sekančios narės užsipelnė tą garbę ir yra paduodamos pagal metus, kuriuose įgijo Garbės Narės titulą:

- Philadelphia, Pa.
- Pittsburgh, Pa.
- Chicago, Ill.
- Cicero, Ill.
- New Haven, Conn.
- Chicago, Ill.
- Chicago, Ill.
- Elizabeth, N. J.
- Cleveland, Ohio
- Detroit, Mich.
- Worcester, Mass.
- Chicago, Ill.
- Worcester, Mass.
- Chicago, Ill.
- Cicero, Ill.
- Worcester, Mass.
- Chicago, Ill.
- Chicago, Ill.
- Brooklyn, N. Y.
- Worcester, Mass.
- Pittston, Pa.
- Hartford, Conn.
- Hartford, Conn.
- Chicago, Ill.

1949 Vera Galnaitė, Rozalija Mazeliauskienė,	Chicago, Ill. "
1953 Ona Pauzarienė, Sofija Junokienė, Ona Stepulionienė,	" " Cleveland, Ohio
1955 Julija Mack, Marcelė Watkins, Antonina Wackell, Petronelė Zakarienė, Agnieška Stašaitienė, Bronė Mičiūnienė,	Worcester, Mass. " " Cicero, Ill. "
1957 A. Ambrozaitienė, Genevieve Kaneb, Matilda Paulukonis, Charlotte Serwo, A. Stirbienė, L. Valantinienė, Sofija Bartkaitė, Marijona Srupšienė, Marijona Medelinskienė E. Brazauskienė, Marijona Genis,	New Britain, Conn. Somerville, Mass. Worcester, Mass. " Hartford, Conn. Chicago, Ill. " " " Grand Rapids, Mich. Cicero, Ill. "
1959 Kotrina Šukienė, Petronelė Medonienė, Uršulė Rastenienė, Magdalena Delionienė.	Linden, N. J. Detroit, Mich. Chicago, Ill. Worcester, Mass.

STIPENDIJŲ TEIKIMO INFORMACIJOS

Studentai-tės norintieji įgyti Moterų Sąjungos stipendiją turės prisiųsti aplikacijas ne vėliau, kaip šių metų balandžio 30 d. Tie, kurie baigs aukštesnes mokyklas šiais metais yra raginami kuo ankščiau- siai atlikti sekančius reikalavimus:

1) Pristatyti apie save tris rekomendacijas liečiančias elgesį — vieną iš mokyklos, kurioje taipgi turi būti pažymėta studento mokslo stovis, antrą — nuo parapijos klebono, trečią — iš gerai pažįstamo asmens išskiriant šeimos narius.

2) Aplikacijos laišką kartu su viršminėtomis rekomendacijomis pasiųsti REGISTRUOTU PAŠTU

stipendijų fondo komisijos pirmininkei šiuo adresu:

Mrs. Dale Murray

205 Luelde St.

South Bend 14, Indiana

3) Rekomendacijos turi pasiekti komisijos pirmininkę ne vėliau kaip balandžio 30 d. 1961 m.

Kaip buvo pranešta ankščiau, stipendijos bus duodamos baigiantiems aukštesniąją mokyklą ir norintiems toliau tęsti mokslą universitete, arba įstoti į vienuolyną arba seminariją. Stipendijos bus duodamos tik Moterų Sąjungos narei arba jos šeimos nariui.

KUOPŲ IR APSKRIČIŲ VEIKLA

Naujos Narės — New Members

— *įstojo sausio — Jan.*
į Apšvietos Skyrių

Kp.

- 5 Joan Tamulonis
Teresė Juškienė
Viktorija Pumerienė
Ona Rudienė, 49
- 21 A. Martichus
- 38 Vera Jennings
- 42 Mary De Boer
Anna Labunckis
Marie Raymond
- 54 Mary Muloranka
į \$ 150 Pomirt. Skyrių
— Eva Eismontienė
į \$ 300 Pomirt. Skyrių
- 54 Sophie Zager

CONNECTICUT

WATERBURY

Moterų Sąjungos 43-čios kp. susirinkimas vedamas Pirm. M. Fortier įvyko sausio 6 d. Išduotas metinis raportas parodė, kad metų bėgyje kuopon įstojo 9 naujos narės į Apšvietos skyrių. Taipgi daug pagelbėta parapijos parengimuose. Kuopa turėjo daug sergančių narių, kurios buvo aplankytos ir apdovanotos. Ligonėmis rūpinasi fin. rašt. M. Shamberis. Nutarta paaukoti parapijai 50 dol.

Po visų raportų Dvasios Vadas kun. Albertas Karalius pravedė naujos valdybos priesaikas. Naujai išrinkta pirm. Marcelė Degimienė užėmė vadovybę ir kvietė visas nares vieningai darbuotis prižadėdama pagelbėti su darbu ir patarimu. Susirinkimą baigiant buvo atkalbėta malda už gyvas ir mirusias nares.

Po susirinkimo buvo vaišės, kurias paruošė valdybos narės. Draugiškai pasikalbėjusios narės išsiskirstė jausdamos stipresnę jėgą darbuotis ištisus metus.

Užuojauta

Vasario 3 d. šv. Juozapo bažnyčioje buvo atnašautos iškilmingos Mišios už A. + A. Antaną Paulaitį, mūsų pirm. Marcelės Digimienės brolių. Didelis būrys Sąjungiešių susirinko išreikšti užuojautą pirmininkei ir pasimelsti už jos brolio sielą.

— — —

Vasario mėnesyje kuopon įstojo dvi narės, būtent, Mary Griffin ir Margaret Jakutavich.

Mary Shamberis

ILLINOIS

CHICAGO

Narės 75-tos kuopos labai gyvai ir darbščiai juda. Sąjungietės išreikšdamos savo vyručiams padėką už jų visokeriopą pagalbą, tikrai lietuviškai pavaišino, pamylėjo ir pašokdino šeštadienio vakare gruodžio 3 d. p. Rasteinių namuose.

Gruodžio mėn. 20 d. turėjo savo susirinkimą ir Kalėdų sueigą. Visos atsinešė gardžiausių namie paruoštų kepsnių. Buvo pasidalinta dovanomis, pagiedota švenčių giesmelių. Valdyba 1961 metams vienbalsiai išrinkta ta pati.

I kuopą įstojo nauja narė ponja Sophia Urbik. Ponia Mary Mineiko sulaukė iš Kalifornijos atvykusį savo sūnų ir jo šeimą. Pirmą kartą pasimatė su nauja antragime anūke.

Šios kuopos net penkios narės nuvyko į Apskričio susirinkimą ir Kalėdines vaišes. Ruošiamės prie Seimo ir prie savo rudens šokių.

Ziniukas

CICERO

Moterų Sąjungos 2-ros kuopos susirinkimas įvyko vasario 13 d. parapijos salėje, kuri atidarė pirm. ponja Sofija Diržienė. Marionai Eisinienėi perskaičius protokolą, ponja Bronė Jakaitienė, kuri pergyveno sunkią operaciją, asmeniškai padėjo narėms už atlankymą, suteiktas dovanas ir prisiūstas "greito pasveikimo" kortelės. Buvo malonu ją matyti po tokio ilgo nesimatymo. Susirinkime buvo pasigesta ponios Augustos Šatkienės ir ponios Bronės Tumavičienės, kurių vyrai serga ir reikalingi priežiūros. Ponios Sriubienės vyras sutiko nelaimę, sužeisdamas koją. Linkime visiems greit pasveikti.

Laiškas su kvietimu į Tėvų Marjonų Seimą kovo 19 d. vienbalsiai priimtas ir \$5.00 auka vienbalsiai užgirta.

Pirm. ponja Sofija Diržienė pranešė, kad dalyvavo bendrame susirinkime dėl parapijos Auksinio Jubilėjaus, kuriame buvo svarstyta rinkimas pasveikinimų atminties knygai. Pirmininkė ragino nares pasidaryti, o nuo 2-tros kuopos buvo užgirta \$50.00 dovana.

Protokolo raštininkė ponja Marionai Eisinienė pranešė, kad pasiuntusi kvietimą 48-tai kuopai Ciceroj, bendrai dalyvauti su 2-tra

kuopa Dvasinėj Puotoj, Sekmadienyje, kovo 19 d. per 7:30 v. šv. Mišias ir pusryčiuose, kuriuose bus dalinamos dovanos garbės narėms abiejų kuopų. Sulyg raporto kvietimas buvo 48-tos kuopos priimtas.

Mariona Eisinis,

Korespondentė

SPRINGFIELD

Sausio 1 d. mūsų 56-ta kuopa pradėjo naujus metus su pirmu susirinkimu. Vienbalsiai valdyboje pasiliko sekančios: Pirm. Adella Swaja, Vicepirm. Mary Rupslauskis, Prot. Sekr. ir Koresp. Veronica Shimkus, Sekr. Julia Lukitis, Ižd. Helen Thomas, Ižd. Globėjos Pauline Urbas ir Vincenta Kupris.

Sausio 29 d. valdyba surengė šeimynišką vakarą narėms ir jų šeimoms Jackson klubo salėje. Gaila, kad oras buvo labai šaltas bet geras būrelis atvyko ir linksmi vakarą praleido. Padėką reiškiamo p. A. Kupriui už jo smagią muziką. Taip pat, norime pasveikinti ponias Anna Kuzmicky, Josephine Laton, Anna Luiches ir Anna Staken, kurios kaip naujos narės per pereinamąją metą atsilankė ir pagelbėjo su darbu. Gera pradžia — bus geros narės. Valio!

Ižd. Helen Thomas pranešė, kad šv. Mišios užprašytos už mirusias nares taipgi ir Motinų Dienoje, geg. 14 d. 7:30 val. ryte. Tą dieną narės yra kviečiamos prie bendros komunijos.

Sekr. V. Shimkus pranešė, kad Lapinskio vieta yra užsakyta dėl pikniko liepos 16 d.

Primename narėms, kad kuopos susirinkimai dabar yra laikomi kiekvieno mėnesio pirmame sekmadienyje po 9:30 val. Mišių šv. Vincento de Paulo salėje.

Sekr. V. Shimkus

MARYLAND

BALTIMORE

Sausio 16 d. negailestingoji mirtis iš mylimųjų tarpo išskyrė A. † A. Agotą Weisengoff ir paliko nuliūdime du sūnus, dukterį Helen Wilkinson ir dvi anukes.

Agota Weisengoff buvo 8-tos kp. pirmininkė per daugelį metų. Narės užprašė Šv. Mišias ir palydėjo į kapus.

Vera Paulonis

MICHIGAN

DETROIT

Sausio mėnesyje po 54-tos kp. susirinkimo buvo suruošta suneštinių (pot-luck) vakarėlis. Vakaro dalyvės skaniai ir linksmi praleido laiką. Šiame susirinkime į kuopą įstojo nauja narė p. Mary Muloranka. Kuopoje randasi dvi sergančios narės, būtent Mary Brazauskas ir Helen Peters. Dvi narės sveiksta po ligos P. Majauskienė ir S. Sičiūnienė. Linkime visom greitai pagyti.

Kovo 16 d. ruošiamo bunco ir pinochle vakarėlį p. M. Salinienės namuose, 16244 Greenlawn. Komisijos narės E. Molienė, E. Paurazienė ir M. Swabon kviečia visas nares atsilankyti.

Norėčiau atsiprašyti už klaidą, kuri įvyko sausio mėn. korespondencijoje. Reikėjo skaityti —“Sekantiems metams išrinkta šios sudėties valdyba:

Dvasios Vadas kun. M. Kundrotas, Pirm. J. Medinienė, Vicepirm. Julė Belickienė, Fin. Rašt. Bertha Janus, Prot. Rašt. P. Medonienė, Išd. E. Molienė, Išdo Globėjos Ona Kasevičiūtė ir M. Swabon, Koresp. Julė Belickienė. Atstovės į Detrito Lie-

tuvių Organizacijos Centrą E. Paurazienė ir E. Molienė. BALFo atstovės E. Molienė ir E. Paurazienė.

Koresp. Julė Belickienė

GRAND RAPIDS

Moterų Sąjungos 42-ros kp. metinis susirinkimas įvyko gruodžio 12 d. 1960 m., kuriam vadovavo pirm. M. Žičkienė. Baigus kuopos reikalus svarstyti rašt. S. Kryger, išd. A. Rinkevich ir knygų prižiūrėtojos išdavė raportus. Valdyba šioms metams liko ta pati, būtent: Dvasios Vadas prel. Juozas Lipkus, Pirm. Marijona Žickienė, Vicepirm. Liuda Raubienė, rašt. Stephanie Kryger, išd. Agnes Rinkevich, Išdo Globėjos Anna Jessaliunas ir Anna Puplis, koresp. Amelia Birgelaitis. Pirm. M. Žickienė padėjo narėms už gerą santaiką metų bėgyje. Daug gerų darbų buvo nuveikta ir likta gero pelno kuopos ir bažnyčios reikalam.

Nutarta surengti metinį pobuvį draugiškumui palaikyti. Komisijai išrinktos L. Raubienė, pirm.; Ona Kareckienė, pirm. padėjėja. Pagelbėtojos M. Medlin, M. Moore, J. Martin, A. Dudkin, A. Szeiva, J. Puodžiūnienė, O. Treska, J. Mikužienė ir A. Shovers. Po visų nutarimų narės pasidalino Šv. Kalėdų dovanėlėmis ir pasivažiavo kavute ir namie keptais saldumynais.

Metinė Vakariene

Metinis pobuvis įvyko sausio 14 d. Darbščios rengėjos pritaissė labai skanių valgių, kuriais visi buvome užganėdinti. Po vakarienos buvo graži muzika ir visi vakarą gražiai praleido.

Vakarienos metu kun. Jonas Žvirblis pritaikė savo kalbą mote-

rims ir pasveikino kuopos garbės narę Marijoną Medlin, kuriai buvo prisegta Moterų Sąjungos Garbės Ženklielis ir gėlė. Ponia Medlin tarė padėkos žodį sąjungietėms ir dalyviams.

Pirm. M. Žickienė dėkojo visoms darbuotojoms ir aukotojoms už ne-nuilstančią veiklą.

Užuojaautos

Mūsų kuopa neteko savo ilgame-tės narės A. † A. PRANĖS JAZA-VICKIENĖS, kuri mirė sausio mėn. 17 d. Paliko dideliame nuliūdi-me dukterį Emiliją (Mrs. M. Bielicki) ir jos šeimą ir kitas gimines. Narės dalyvavo šv. Mišiose ir palydėjo į kapus. Likusiems reiškiamo nuoširdžią užuo-jautą. Taipgi giliai užjaučiame narę Janiną Puodžiūnienę mirus jos mylimam tėveliui A. † A. dr. Ri-chardui Trumpauskui.

Koresp. A. B.

MASSACHUSETTS

WORCESTER

Pirm E. Urmonienės namuose įvyko priešmėnesinis susirinkimas. Moterų Sąjungos 69-tos kuopos 1960 m. gruodžio mėn. buvo sušaukta tiksliai valdyba aptarti svarbius reikalus sekantiems metams ir patikrinti metų veiklos darbuotę, taipgi peržiūrėti knygų ir sąskaitų suvedimą. Kadangi pirminkė yra darbuotoja ir visu nuoširdumu bei rūpestingumu dirba kuopos ir Bažnyčios labui, todėl išreiškė prašymą sąjungietėms, kad visos būtų rūpestingos padidininu kuopos narių skaičiaus, kad neat-sisakytų padirbėti ir surasti po

naują kandidatę. Po svarbių apta-rimų p. Urmonienė suruošė vaišių stalą, prisikepusi įvairių valgių ir skanių pyragų. Jaukiai prabėgo tos kelios valandėlės ir pirm. Urmonienė padėkojo valdybai už taip didelius nuveiktus darbus kuopoje ir už rūpestingus atsilankymus su-sirinkimuose.

Sekantis reguliaris susirinkimas įvyko 1961 m. sausio mėn. 2 d. Auš-ros Vartų parapijos salėje.

E. Urmonienė taipgi prisiminė maldoje mirusių narių vėles. Susi-rinkimas buvo gana skaitlingas. Mrs. Smith pristatė naują narę Liaukadiją Čepulytę. Sąjungietės nuoširdumą išreiškė rankų plo-jimu. Narės nutarė turėti ba-landžio (April) mėn 13 d. "military whist party".

Sąjungietės 6d. vasario turėjo "Valentine party". Narių buvo pil-na salė. Vyriausios rengėjos Mrs Nellie Savage ir Mrs. Julie Sinka-vich, ir pagelbininkės tris stalus išpuošė gražiais tortais ir kitais skaniais užkandžiais.

Kuopos narė Anelė Matačinskienė sunkiai susirgo ir paguldyta miesto ligoninėje. Kuopos narės linki jai sveikatos ir Dievulio pa-laimos. Tikimės ir laukiame greit pamatyti ją mūsų tarpe.

UŽUOJAUTA

Mūsų nuoširdi užuojauta ponioms Bronei Miller, Anna Mitchel, Nellie Sinkavičienei, sūnui Richardui ir dukteriai Robertai E. Lucason, ne-tekus brangaus vyro ir tėvo.

Narės užprašė šv. Mišias už An-tano Sinkavičiaus sielą. Lai Die-vas suteikia amžiną ramybę.

E. K.

NEW JERSEY

LINDEN

Liūdno žinios iš 53-čios kuopos

A. † a. Kazimiera Klimienė mirė savo namuose sausio mėn. 28 d. Palaidota iš Newarko Švč. Trejybės par. bažnyčios į Šv. Gertrūdės kapines Lindene. Liko nuliūdę vyrai Mykolas, duktė Regina su vyru, sūnus Vytautas su žmona ir trys anūakai. Lietuvoje paliko tėvelį ir dvi sesutes.

Kazimiera Klimienė nuo pat atvažiavimo iš Vokietijos 1949 m. prisirašė prie mūsų kuopos. Išrinkta protokolo raštininke tose pareigose išbuvo virš dešimt metų. Prieš metus nesijausdama gerai ir gydytojo patarta pailsėti pasitraukė iš pareigų, prižadėdama sustiprėjus vėl grįžti. Taigi gal viena iš daugelio naujų ateivių, kuri visada dalyvaudavo ir padėdavo mums. Likusiai šeimai reiškiamo gilią užuojautą. Už jos sielą užprašytos Šv. Mišios.

* * *

Mūsų kuopoje buvo ir yra ligonių. Ilgametė pirm. Kotrina Šukienė jau keli mėnesiai gydos savo namuose po gydytojo priežiūrą.

Taipgi kuopos prot. raštininkė ir New York-New Jersey apskrįčio išdininkė Adelė Krutulienė puolė laiptais ir susilaužė koją. Kurį laiką išbuvus ligoninėje gydos sesutės priežiūroje.

Ilgametei narei Julei Smetonienai pereitais metais buvo padaryta operacija.

Buvo susirgusi Marijona Čižauskienė. Reiškiamo gilią užuojautą Marijonai ir jos vyrui Jonui mirus jos sesutei.

Taipgi keli metai kaip serga gal seniausioji Sąjungietė Juzefina Diršienė, kuri turėjo dvi operacijas ir automobilio buvo sužeista. Užjaučiame mielas nares ir linkime, kad greit sustiprėtų ir grįžtų darbuotis su mumis.

* * *

Metinį susirinkimą turėjome gruodžio 5 d. 1960 m. Pirmininkei ir prot. raštininkei sergant, valdyba tapo nerinkta. Pirmininkės vietą užėmė Barbora Ašmantienė, o sekretorės P. Sabaliauskienė.

Viena Sąjungietė

KEARNY

63 Kuopos veikla 1960 m.

Kearny — Harrison Kuopa yra maža narių skaičiumi, todėl ir josios veikla nėra perdidelė.

Iš svarbesniųjų nuveiktų darbų pažymėtini šie:

- a) suruošti du kortų vakarai
- b) Motinos Dienos proga gegužės mėn. pirmąjį sekmadienį turėta savą tradicinę bendrą komunią su iškilingais pusryčiais ir įvairia programa.
- c) Velykų švenčių proga surengtas pobūvis su gražiais margučiais. Už gražiausiąjį margutį buvo duota premija.
- d) vasaros metu surengta ekskursija autobusu į pajūrį.
- e) Kalėdų švenčių pobūvis įvyko pas p. Motiekaitienę. Susirinko beveik visos narės prie dailiai papuoštos eglutės. Pagiedotos kalėdinės giesmės, pasivaišinta ir pasikeista dovanėlėmis.

1961 met. pasiliko ta pati valdyba, būtent: O. Silvestravičienė — pirm., Miliūnaitienė — vicepirm., M. Mėlynienė — sekr., O. Baltruko-

nienė — išd., Pietarienė — finansų sekr..

Dabar kuopa intensyviai rengiasi New Yorko, New Jersey apskrįčių suvažiavimui, kuris įvyks š. m. gegužės mėn.

— *M. Mėlyniene*

ELIZABETH

Liet. Kat. Moterų Sąjungos 66 kuopa sausio mėn. 22 d. turėjo savo metinį susirinkimą, kuris kartu buvo ir darbo susirinkimas ir pramoga. Susirinkimą pradėjo pirmininkė J. Bunienė, pakviesdama kun. J. Pragulbicką sukalbėti maldą. Visus metus dirbusi kuopos valdyba buvo vienbalsiai paprašyta pasilikti ir toliau vadovauti kuopai. Buvo priimtos dvi naujos narės: Marija Stašulienė ir Marijona Ruzgienė.

Lapkričio mėnesyje viena iš kuopos narių Ona Šližienė šventė savo jungtųjų 25 metų sukaktį. Dauguma kuopos narių tada organizuotai dalyvavo iškilmėse ir vaišėse pasipuošusios baltomis gėlėmis. Kuopos vardu sukaktuvininkei buvo įteikta dovana. Už visa tai atsidėkodama Ona Šližienė pasibaigus metiniam susirinkimui, visoms narėms suruošė vaišes, kuriose be narių dar dalyvavo kun. J. Pragulbickas, jos vyras Louis Šližis, Kazimieras Kakštis. Moterys smagiai ir jaukiai praleido porą valandų ir, linksmai skirstėsi namo.

Kuopos Korespondentė

NEW YORK

BROOKLYN

Moterų Sąjungos 29 kp. narės laikė savo metinį susirinkimą sausio mėn. 18 d. parapijos patalpose. Su-

sirinkimui vadovavo pirm. J. Terebežienė.

Praeitais metais kuopa nuveikė daug gražių darbų. E. Kašetienė pranešė, kad šv. Mišios užsakytos už mirusias nares taipgi ir Motinų Dienoje. Tą dieną narės kviečiamos prie bendros komunikacijos ir pusryčių. Už parapijos kunigus užprašytos dvejų šv. Mišios. BALFui paaukota 20 dol. Sirgusioms narėms O. Janušionienei ir A. Garlauskienei buvo išreikšta užuojauta ir įteiktos dovanėlės.

Lapkričio ir sausio mėn. turėjome laimėjimų vakarus, kurie gražiai pasisėkė. Narėms ir dalyvėms esame labai dėkingos.

Naujiems metams perrinkta ta pati valdyba: Pirm. J. Terebežienė, Vicepirm. O. Kubilienė, Sekr. A. Sandanavičienė, Fin. Rašt. O. Dobrovolskienė, Išd. G. Katilienė, korespondentė J. Terebežienė. Pirmininkė nuoširdžiai dėkojo visoms narėms už gerą santaiką kuopos darbuotėje ir toms, kurios aukavo užkandžius metiniam susirinkimui. Atsilankiusios narės buvo labai patenkintos ir gražiai vakarą praleido.

LAIMĖJIMO VAKARAS

Lapkričio mėn. 26 d. narės suruošė laimėjimo pramogą S. Barakauskienės namuose su Aleksėjiene. Surinktos brangios dovanos davė gražaus pelno. Po laimėjimo ponios Barakauskienė ir Aleksėjienė pavaišino dalyves kavute ir savo pačių keptais pyragais.

Dėkojame šeiminkėms, dalyvėms ir aukotojoms už rūpestingą darbuotę.

* * *

ŽINUTĖS

* *PREL. PR. JURAS*, ALRK Moterų Sąjungos Centro Dvasios Vadas, sutiko apmokėti kelionę iš Europos į JAV vienam prelegentui Liet. Katalikų Mokslų Akademijos suvažiavime rugsėjo 2 — 3 d. Prel. Pr. Juras, kuris šiemet sulaukia 70 metų yra Lietuvių Kultūros Instituto JAV pirmininkas, išlaiko savo lėšom to instituto muzėjų ir archyvą "Alką" Brockton, Mass.

* *URŠULĖ DAUKANTIENĖ*,

viena iš Moterų Sąjungos steigėjų ir nenuilstančių veikėjų, per pasakutinius penkis mėnesius pergyveno dvi sunkias operacijas.

Uršulė Daukantienė yra buvusi pirmoji Centro Pirmininkė ir pirmoji "Moterų Dirvos" redaktorė. Už garbingą veiklą 1939 m. buvo pakelta į Moterų Sąjungos Garbės Narių eiles.

Narės, norinčios jai pasiųsti laiškėlį arba kortelę, gali rašyti šiuo adresu — Mrs. Ursula T. Daukantas, P. O. Box 256, Worcester, Mass.

★ *Moterų Dirvos* Redaktorei DALE MURRAY kovo 2 d. šv. Juozapo ligoninėje, South Bend, Ind. padaryta sunki operacija. Po gydytojaus priežiūra labar ligonė gydosi namuose.

IN MEMORIAM

Prašome prisiminti maldose šias nares, kurias Dievas pasišaukė pas Save:

Kp. 64 ZABELĖ KEBLAITIENĖ — mirė gruodžio 30 d. 1960 m.

Kp. 8 AGOTA WIESINGOFF — mirė sausio 16 d. 1961 m.

Kp. 42 PRANCIŠKA JEZAVICKIENĖ — mirė sausio 17 d. 1961 m. Kp. 59 JIEVA KUNSIENĖ — mirė sausio 19 d. 1961 m.

Kp. 9 ELENA GELEŽIENĖ — mirė rugsėjo 27 d. 1960 m.

Sergančios narės

Narės prašomos, kur galima ap-lankyti šias mielas nares arba kitu

	Kp.
Bernice Jakaitis	2
V. Slidžauskienė	4
Uršulė Daukantienė	5
Pauline Vasota	42
Anastasia Kiskonis	43
Ona Rudienė	49
Mary Jakubaitis	54
P. Majauskienė	54
Salomėja Sičiūnienė	54
Anna Seniauskas	25
Petrone Brazauskas	57
Alberta T. Resse	70
Martha Kazakevich	25
Helen Peters	54
Anna Grenda	73
Blanche Sikoris	5
Anelė Matachinskas	69

AN EASTER LONG AGO

Antonia M. Wackell

Long ago, on the afternoon of Holy Saturday, or "Didžioji Subata" as the day before Easter is known among the Lithuanian people, I remember trudging with cheerful importance with other children, over zigzagging brick sidewalks, cobbled streets and trolley tracks, careful not to be surprised into tripping and scattering the contents of our Easter baskets. We were now old enough to go to church — unaccompanied by adults — to obtain the holy water and bring the cuttings of food that our mothers had secreted in the baskets for the Easter blessing.

Although it was early when we entered the church, many devout of all ages were praying near the side altar where two men, typifying the ancient Roman soldiers, equipped with helmets, swords and shields, guarded the Tomb or Our Lord. Nearby, also keeping vigil, were as many women, girls and boys on their knees. The lace-covered altar, surrounded by palms and flowers held more flowers and candles shone brightly in their tall candleholders of gleaming brass. It was the most beautiful altar our young eyes had ever seen. A huge crucifix that normally hung on the wall near the vestibule, now reposed at the base of the altar and a long line of kneeling people crept

slowly along upon the velvet cushion, each one in turn kissed the crossed feet of the Corpus and dropped pennies into a wooden box close by.

We sat in a pew a short distance from the main altar, readied our baskets to be opened quickly and waited for the priest. When he appeared to bestow his blessing, there arose into view baskets and boxes of all sizes, shapes and colors; and the appetizing aroma of sausages, hams, eggs and freshly baked Easter breads rose too. In Lithuania, we knew that it was customary for every family to prepare two baskets of food: A small one to be blessed for the family's Easter breakfast, and a large one containing bread, meat, rye or wheat, to be distributed among the poor who waited near the church on Holy Saturday. But, here in the United States, the custom had not been introduced, because there

were no unfortunates waiting near the door.

After the blessing, white covers folded over the contents, we joined others in the vestibule crowding each other to fill our bottles with the holy water consecrated by the priest that morning. This holy water we learned had many purposes: It was used in the sick room; sprinkled about the house during electrical storms for protection; poured into wall fountains that hung on the frames of the kitchen doors so that members of the family would dip two fingers into it and bless themselves before they went out. Sips of holy water were taken by some before Easter breakfast as a surety against illness and disease during the current year.

Our pleasant duties fulfilled, the long walk home seemed shorter. Perhaps it was the remembrance that dozens of brown eggs would be nestling among the simmering onion skins in the iron pot on the rear lid of the stove, waiting for us to remove them; the white eggs that were to be designed by someone older and colored by us, and the expected visits of the "lelaunikai" young men singers who went from household to household greeting the family with: "Little father, little mother, shall we gladden your humble home? Which of these two songs shall we sing — 'Christ Our Lord rose from the dead' or 'The joyful day has now begun to shine'?"

This was always exciting, for if the first song was requested then the singers received three eggs. But if the second tune was sung, then they were the recipients of four eggs, because the hymn had sixteen

verses. Still more eggs were lavished upon the singers if they were accompanied by an accordion or violin. We hoped for songs and instruments, while our parents' hopes leaned towards a pair of singers only, so that their Easter egg supply would not be exhausted. Brown eggs were given to the singers since they wanted to eat, not to save them. "Margučiai" de-

corated eggs designed with beeswax were never offered to the singers.

We were too young, of course, to design eggs with beeswax. That art required a mature, steady hand: imagination and color sense was helpful especially if the eggs were to enjoy many colors. Great care was necessary in applying the beeswax, and should mistakes be made in designing they could not be corrected nor eradicated. Considering the time and patience involved in designing, grown-ups began their egg-art weeks or days in advance. In Lithuania, mother had shown us how to rub the surface of bright-colored eggs on sharp, clean sand.

This was generally the children's favorite method and it was an easier substitute for the laborious beeswax drawing that we tried to simulate but could never quite accomplish.

It was long past the lamp-lighter's appearance in the street on Holy Saturday when we finally fell asleep, to be awakened in the dark of Easter morning by a whispered "Kelkis, jau Velykos!" and the instruction to creep out from under the cozy feather tick. A sleepy recollection of a white hamburg lace dress, white veil, satin hair ribbon, new button shoes, long stockings and the "crimped" hair that had yet to be unbraided, scrambled us out of the cold room into the warm kitchen where a wood fire crackled, and a basin of hot water waited on the edge of the black iron stove.

Fully awakened with hot cocoa, egg, bread and butter, we all met at our gate. The long trek to church promised to be interesting so early in the morning, but the darkness, shadows and silence in the streets made the church seem further than it had been the day before. To shorten the distance before us, we engaged in guessing what stores in the business section would have flickering gas lamps or bright electric bulbs to focus the housewife's attention on their stock in trade. The policemen making their lonely rounds greeted us with courteous "Happy Easters" and volunteered information that other Lithuanians a block ahead of us were also going to the early Mass.

Now and then a friendly kitten escorted us and then purred away, while a dog's unexpected bark al-

ways startled us into quickening our steps. Across the wide, now deserted square and past the horses' watering trough, we went into a narrow street where the smell of pickles and herrings still lingered. The racks of clothing had disappeared, and the chairs where the shoppers had rested their parcels to bargain with the storekeepers the day before — and where we planned to rest a spell — were also gone. When we reached the corner store with the cackling hens scratching away in the window, we braced ourselves with deep, deep breaths before the steep hill that forced us to mount up and up, and up...

Almost out of breath, we crossed the trolley tracks on top of the hill and scurried down the steps into church, squeezed through the crowded aisles to reach the rear, then forced our way into the children-packed bellroom where worried leaders and partners greeted us with: "Do you kids live a long, long ways off? Couldn't you kids get here any sooner?" We were too busy breathing to answer their questions. Anyhow, we thought, this was no way to start an Easter Day.

The church was chocked with people. As the procession struggled through the crushing aisles, nothing was visible to us but clothes and feet. At last, after three revolutions around the church, we were ushered in through the gate of the Communion rail and instructed to remain there until the Mass was over, since the pews, originally reserved for the children, were filled with worshippers. What a thrill it was to be so close to the brilliant

altar and to see the pastor's every movement during the solemn service of Christ's Resurrection., and listen to the glorious Easter hymns and alleluia songs with orchestral accompaniment. We were a hardy group of little processioners, but seated on the floor, released from duties and discipline, small heads began to nod, droop, the sag against each other while the pastor's Easter sermon went on and on...

After Mass, as we streamed out through the church door and into the morninglight, we were hailed by the rattle of the trolley car as it clanged down the hill. People hummed and sang the beloved old Lithuanian Easter hymn, "Linksmą diena nušvito..." Singing during Lent was never permitted so now friends greeted each other with joyous songs and wishes for "Linksmų Velykų." This time the trek home was short. We were so rapt in greetings and outlining the days activities stretching before us, and visualizing all the Easter foods that we reached our gate sooner than we expected.

With the help of mother's company, our table was quickly covered with food, and hungry early risers sat down to wait for the blessed food that had been placed before father. The ham, sausage, bread and eggs had been sliced into smaller portions. Each one blessed himself on receiving the platter, removed a portion of everything, sprinkled a few grains of blessed salt on egg and bread, then passed the dish to the right. We suddenly remembered grandmother and our visit in Lithuania. It was only the previous Easter that grandmother

had said; "Sprinkle salt on Easter bread, and there will always be bread on the family table."

During the afternoon, relatives, friends and neighbors came to compare and admire each other's egg designs, to exchange gift eggs, and to wish our household a Happy Easter Holy Day. The highlight of these visits were the egg fights "muštynės" when onion-dyed eggs competed for strengths of shell. With a hard-shelled egg, the winner enjoyed a modest celebrities reputation during the Easter holiday. His "drūtas kiaušinis" cracked all eggs it came in contact with, and which he appropriated as the winner.

Sometimes, though, after many victories, the egg and its owner were both under suspicion: The egg upon close inspection was found to have been filled with sugar or tar after it had been skillfully pierced at both ends, or it was exposed as a guinea hen's egg which had a harder shell and could earn a crafty owner many eggs to eat and the enviable winner's laurels. But woe befell all tricksters on Easter. (In mother's village, we had heard these schemers were punished — not too gently either, — and sometimes driven from the village until swindled tempers simmered down.)

Before this Easter Day came to a close, father was suspected. It was incredible the number of eggs he ate as a winner's right. The havoc he caused among eggs with a beautifully designed egg too. Naturally, we complained. We wondered why he consistently refused to permit anyone to admire, ex-

MEMBER TO EXHIBIT PAINTINGS IN "ONE-MAN" SHOW

Mrs. Thomas (Valeria) Sungail will exhibit 30 paintings of contemporary and realistic art in oils, landscapes, still life and portraits at the Danville Art League Studio, 807 West Williams St., Danville, Ill. The exhibit will start on Sunday, March 12th and continue through March 19th.

Mrs. Sungail, a talented artist, has been painting for many years. She has been member of the Danville Art League for 8 years. This is her first "one-man" show, but she has previously exhibited at the Illinois State Fair, Georgetown, Ill. Fair; Paris, Ill.; Danville, Ill.; and Hoopeston, Ill. In addition, she

MRS. VALERIA SUNGAIL

has had many local exhibitions.

Mrs. Sungail has received several awards. An oil painting, 'At the Kickapoo', brought her the first award at the Paris, Ill. Art League exhibit. One of her paintings was the first to be chosen for the C & EI train.

Many of her paintings have been purchased by art lovers in many states, including Illinois, Michigan and Kentucky.

Besides art, Mrs. Sungail is a flower-lover. Her garden is very spacious and filled with a variety of beautiful flowers and plants, attracting many a visitor from early spring until late fall. Her artistic touch is noted on the church altars on all the feasts.

Mrs. Sungail is a long-time member of Chapter 70, Westville, Ill. The members are hoping to see a large turnout at the exhibit.

Jessie Carp, Pres.,
Chapter 70.

claim over, and to hold his egg more closely. We suspected a guinea hen's egg and decided to confirm our suspicious quietly...

Then woe did fall upon father. When at last we traced the egg to its hiding place, we found it to be — a wooden egg. And father, because of his deceit, found himself eggless and under a cloud for the remainder of a Happy Easter Day. For it is said —

ON EASTER CONDUCT

*That if one is good on Easter Day,
Then he will be deserving throughout the year.*

*But if one is bad in any way,
Then he will be bad the rest of the year*

A. M. Wackell

Motery Dirva
205 Luelde Street
South Bend 14, Ind.
Return or forwarding
postage guaranteed

Lithuanian Bishop in Vladimir Prison

On February 16th Lithuanians of the free world celebrated Independence Day, but it was in prayer and sadness as Lithuania is again in Russian hands. It was in 1918 that Lithuania had regained independence after over a century of being under Russian yoke, but it was again lost with the spread of Communism at the end of World War II. Today the people of Lithuania suffer slavery, destruction and godless brutalities at the hands of Russians Communists.

It has just recently been called to our attention, that in January of this years our bishop John Steponavicius of Capital city of Lithuania, Vilnius, was arrested and put in prison in Vladimir near Moscow. He was born in 1911 and consecrated bishop in 1955. He was in charge of two dioceses Vilnius and Panevezys with 750,000 Catholics under his jurisdiction. He was arrested for encouraging his priests to give religious instruction to the children who were to receive the Sacraments of Holy

Eucharist and Confirmation. Furthermore Bishop Steponavičius refused to ordain four seminarians to the priesthood that the Minister of the Cult insisted be ordained. The bishop further refused to keep them in the seminary, but was arrested by the order of Russians and the four remained in school even after graduation.

In 1939 Lithuania had 9 bisops and three major seminaries with more than 500 students for the priesthood to serve over 3 million catholics in the country; but now in Soviet occupied Lithuania there is only one private seminary with fifty students and only one bishop on duty. The other bishops have been removed, imprisoned, deported or killed under Soviet rule.

The Lithuanian Roman Catholic Federation of America asks prayer and help of American catholics for the persecuted and downtrodden catholics of Lithuania.

Rev L. Jankus
Member of Executive Board

**A MOST JOYOUS EASTER
TO ALL!**